

وجود، سرپا بودن این صنعت مدیون توان فنی ایران در اورهال (تعمیرات اساسی) هواپیماهای موجود است.

۳- صنعت خودروسازی کشور از فناوری روز جهان عقب مانده و این مسأله مردم را آزار می‌دهد. گفته می‌شود راهکار این مسأله واردات گسترده خودرو است تا بدین طریق، خودروسازان وادار به رقابت شوند. اما واقعیت این است که واردات گسترده، تنها اهرم خودروسازان برای کاهش زیان انباشته ۷۰ هزار میلیارد تومانی را از میان می‌برد و به جای اصلاح، آنان را به کلی زمینگیر می‌کند. در حال حاضر واردات قطعات منفصله خودرو در حدود یک تا دو درصد کل واردات کشور است. پیش‌بینی می‌شود واردات یک میلیون خودرو در سال، رقمی معادل ۲۰ تا ۴۰ درصد حجم کل واردات کشور را به خود اختصاص دهد و تراز تجاری کشور را با مشکل مواجه ساخته و این کنترل نرخ ارز را مشکلتر سازد. و این مسأله به غیر از وابستگی محتمل بیشتر کشور به قطعات خودروهای

وارداتی برای تعمیر و نگهداری و همچنین حجم بیکاری گسترده در زنجیره صنعت خودرو است.

۴- ناترازی مصرف انرژی در کشور روز به روز بیشتر می‌شود که نمونه‌ای از آن را در وضعیت اضطراری مصرف گاز در زمستان سال گذشته و پیشی گرفتن مصرف بنزین با وجود ساخت پالایشگاه ستاره خلیج فارس شاهد بوده‌ایم. از آن سو آلودگی در شهرهای مختلف رو به افزونی است و در تهران، روزهایی که نشانگر هوارنگ نارنجی تا قهوه‌ای را نشان می‌دهد، به ۱۵۹ روز رسیده است. خوشبختانه فناوری‌هایی در کشور توسعه یافته‌اند که در صورت سرمایه‌گذاری و استفاده، منجر به کاهش مصرف سوخت و آلودگی‌های محیطی می‌شوند و این یعنی می‌توان به حل این مسائل امیدوار بود.

اینها تنها چند نمونه از مسائل کشور هستند که به کمک اصلاح نظام حکمرانی اقتصادی از یک سو، و توسعه علم و فناوری قابل‌رفع هستند. در واقع، حل عمده مسائل کشور در گرو دو بال حکمرانی اقتصادی و توسعه علم و فناوری هستند (موضوع اقتصاد و چگونگی نگاه به مقوله نقدینگی، ارزش پول ملی، فعالیت‌های مولد و سوداگرانه و امثالهم موضوع دیگری است و کنکاش دیگری را می‌طلبد و این نوشته، تنها از زاویه دید علم و فناوری، در پی برداختن به مسائل کشور است. بحث در باب تفاوت مفهوم الگوی پیشرفت نیز منافاتی با توسعه علم و فناوری ندارد و از قضا داعیه نویسنده آن است که برای جهش در علم و فناوری و جهت‌دهی مناسب به آن، چاره‌ای جز تطبیق متن و محتوای پیشرفت و طراحی ساختارها با فرهنگ جهاد، وقف، همیاری، جوانمردی نداریم).

واقعیت آن‌ست اگر پیشرفت‌های علم و فناوری کشور نبود، امروز در استحصال نفت و گاز، تأمین برق، و خدمات بیمارستانی و درمانی نیز مانده بودیم؛ و حتی نمی‌توانستیم بدون الکتروموتورهای ساخت

”

با وجود حرکت کلی کشور در مسیر پیشرفت، ما نتوانسته‌ایم مسأله علم و فناوری را به دغدغه اصلی و مسأله حیاتی کشور تبدیل کنیم؛ که اگر این‌گونه بود، می‌دانستیم قرار گرفتن در مدار پیشرفتهای علم و فناوری، شاه‌کلید حرکت ما در مسیر پیشرفت است